

Υπέροχος κόσμος

Συγγραφέας

Φίλιππος Μανδηλαράς

Σχεδιασμός Εξωφύλλου

Τόμек Γιοβάνης

Ηλικία: 15+

Διακρίσεις

Βραβείο λογοτεχνικού περιοδικού
«Ο Αναγνώστης» 2017 - Κατηγορία:
Λογοτεχνικό βιβλίο για εφήβους

Λέξεις κλειδιά

Χιούμορ, φιλία, σχέσεις μητέρας-κόρης, σεξουαλική παρενόχληση, σεξισμός, σεξ, ρατσισμός, πολυφωνία, ποίηση, πάρτι, παραβατικότητα, μουσική, μετανάστες β' γενιάς, μαγειρική-ζαχαροπλαστική, θάνατος, ζήλια, έρωτας, ενηλικίωση, ενδοοικογενειακή βία, εκφοβισμός, εκκλησία, εκδίκηση

Fun Fact

Στη συγγραφή του έργου καθοριστικό ρόλο έπαιξαν τα μέλη της θεατρικής ομάδας του 20ού Γυμνασίου Αθηνών που συμμετείχαν στο Φεστιβάλ Εφηβικού Θεάτρου 2014, οι έφηβοι που συμμετείχαν στο πρόγραμμα Cινεμάθεια της Διεύθυνσης Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης Χίου κι ένα σωρό άλλοι που ο συγγραφέας έτυχε να συναντήσει στον δρόμο, στο μετρό, στα πάρκα, στις πλατείες, στα γήπεδα, στα φροντιστήρια και στα σχολεία.

Δες το book trailer
του 2016 [εδώ!](#)

Το ebook [εδώ!](#)

Απόσπασμα από
το βιβλίο [εδώ!](#)

Λίγα λόγια για το βιβλίο...

Δεκατέσσερις έφηβοι από μια υποβαθμισμένη περιοχή πολύ κοντά στο κέντρο της Αθήνας, περιμένουν –ο καθένας για τον δικό του λόγο– το αποχαιρετιστήριο πάρτι του γυμνασίου, το οποίο θα γίνει στον χώρο του σχολείου τους.

Όμως, μια σειρά ατυχών συμπτώσεων και ένας ασυνείδητος μικροκακοποιός αδερφός οδηγούν μια παρέα από κλεφτρόνια στο σχολείο το βράδυ της προηγούμενης, με σκοπό να κλέψουν τα ακριβά ηχητικά μηχανήματα που βρίσκονται κλειδωμένα στο σχολείο.

Την ίδια ώρα, ένας από τους έφηβους ήρωες καταφέρνει να τους φωτογραφίσει και να εκβιάσει τον αρχηγό τους ώστε να επιστρέψει τα κλοπιμαία στο σχολείο πριν το μεσημέρι, για να μπορέσει να γίνει το πάρτι.

Αυτό που ακολουθεί είναι από τη μία ο αγώνας της συμμορίας να κρατήσει με νύχια και με δόντια τα ακριβά μηχανήματα, κι από την άλλη αυτός όλων των συμμαθητών να πάρουν πίσω τα μηχανήματα ώστε να γίνει το πάρτι. Στην πλοκή αυτή ξετυλίγονται σε πρώτο πρόσωπο οι φωνές των δεκατεσσάρων εφήβων, οι αναζητήσεις, οι ανησυχίες, οι πόθοι και οι έρωτές τους, δημιουργώντας τελικά μια ολοζώντανη τοιχογραφία του κόσμου τους.

Γιατί –όπως φαίνεται σίγα σιγά– το πάρτι είναι μόνο η αφορμή για να έρθουν όλοι πιο κοντά, να γνωρίσουν τα όριά τους (αλλά κι αυτά του διπλανού τους), να συγκρουστούν, να φιλοσοφήσουν, να εκμυστηρευτούν, να αγκαλιαστούν, να ερωτευτούν, να θρηνήσουν και, πάνω απ' όλα, να ονειρευτούν. Να συνειδητοποιήσουν, τελικά, ότι ζουν σ' έναν υπέροχο κόσμο γιατί, παρότι ζουν στην πληγισμένη πλευρά της πόλης, μπορούν να μεταποιοούν τη σκοτεινή ύλη της καθημερινότητάς τους σε γέλιο, αγκαλιές κι αγάπη. Μπορούν ακόμα να κουρδίζουν πότε πότε το «εγώ» τους στην κλίμακα του «εμείς».

Σημείωμα του συγγραφέα

«Φίλε αναγνώστη, αν ψάχνεις ένα μυθιστόρημα με δράση, αγωνία και συνεχείς ανατροπές, καλύτερα να ψάξεις αλλού. Αυτό που κρατάς στα χέρια σου περιέχει όσα ζεις και, κυρίως, όσα σκέφτεσαι κάθε μέρα, δίχως καμιά λογοκρισία».

Ήρωες

Αντεσίνα:

Χαμηλών τόνων και πολύ αγαπησιάρα – μια ανοιχτή αγκαλιά για όποιον τη χρειάζεται. Φοβάται πολύ τη μοναξιά.

Αργύρης:

Το «παπαδοπαίδι». Συντηρητικός και εκτός κλίματος, ιδανικό θύμα κάθε εκφοβιστή.

Ελεονόρα:

Μαχητική κι ετοιμόλογη, είναι η μούσα και το υποκείμενο του πόθου του Φώτη.

Ιωάννα:

Η φιλόσοφος της παρέας. Ψύχραιμη ακόμα και στις δυσκολότερες καταστάσεις.

Σάκης:

Τραμπούκος, βίαιος, εκφοβιστής αλλά και πολύ φοβισμένος.

Σμαράγδα:

Ήσυχη, καλή και αφελής, φοβάται όσο τίποτα τους αποχωρισμούς.

Αντώνης:

Αθλητικός, κοινωνικός, αγαπητός απ' όλους – ο δημοφιλής πρόεδρος της τάξης.

Αρτίν:

Μικροκαμωμένος, μαχητής, τρελός χιουμορίστας και ιδιαίτερα ψύχραιμος.

Κέλλυ:

Σέξι, αφελής και με μεγάλα όνειρα. Η αδιαμφισβήτητη «γκόμενα» της τάξης.

Ραφαηλία:

Φοράει γυαλιά, έχει τυφλή πίστη στα ζώδια και ζηλεύει όλους και όλες.

Τατιάνα:

Ο καλός άγγελος. Η θεά Κάλλι, η μητέρα και προστάτιδα του σύμπαντος. Κατεβάζει ιδέες και ξέρει να φροντίζει τους άλλους (πρόσφατα και τον εαυτό της).

Φώτης:

Φουλ ερωτευμένος, παραδέρνει μεταξύ του ποιητικού και του αληθινού κόσμου.

Χρήστος:

«Χιπχοπάς», «Ράπερ», «Φύλακας - άγγελος», «TheEye» - ένα σωρό παρατσούκλια για τον πιο σιωπηλό και απόμακρο της παρέας. Παρατηρεί και επεμβαίνει όποτε χρειάζεται.

Χριστιάνα:

Το κορίτσι με τη μεγάλη καρδιά και τη λατρεία για τη σοκολάτα (και το καλό φαΐ).

To soundtrack

(και όχι μόνο) του βιβλίου

Ένα βιβλίο, πέρα από το να το διαβάσεις, μπορείς επίσης να το ακούσεις, να το γευτείς... Παρακάτω μία λίστα από τραγούδια, βίντεο, ακόμα και.. συνταγές που αναφέρονται στο βιβλίο Υπέροχος κόσμος.

00:01

Ο Φώτης σκέφτεται ότι θα ήθελε να ζει «σ' ένα κόσμο όπου ο Cave δεν θα είχε τραγουδήσει το I'll love you till the end of the world κι ούτε ο Tom York θα είχε σκεφτεί τις συγχροδίες του Creep».

[Nick Cave - I'll love you till the end of the world](#)

[Thom Yorke with PJ Harvey - This Mess We're In](#)

[Radiohead - Creep](#)

Ο Φώτης έχει φτιάξει ολόκληρη playlist για την Ελεονόρα: «Θες Cave, θες Radiohead, θες Smashing Pumpkins, Placebo, P.J. Harvey, Coldplay -χαμός. Εννοείται πως έχω πιάσει την γκάμα των αγαπημένων της.»

[The Smashing Pumpkins - Stand Inside Your Love](#)

[Placebo - Every You, Every Me](#)

[Nick Cave & PJ Harvey - Henry Lee](#)

[Coldplay - Paradise](#)

Ο ίδιος είναι «πιο κλάσικ: Zeppelin, Purple, παλιοί Sabbath, Hendrix και τέτοια...»

[Led Zeppelin - Whole Lotta Love](#)

[Deep Purple - Highway Star](#)

[Black Sabbath - Iron Man](#)

[The Jimi Hendrix Experience - All Along The Watchtower](#)

Ο Φώτης θυμάται που είχε πέσει δίπλα στην Ελεονόρα σε ένα διάλειμμα και είχε χάσει τα λόγια του: «Με έσωσε ο Cave και το Do you love me που ακουγόταν μέσα από τα ακουστικά».

[Nick Cave and the Bad Seeds - Do You Love Me?](#)

01:15

Ο Αρτίν θυμάται που είχε πάει το φθινόπωρο στο Τσίρκο του Ήλιου με τη μητέρα του: «Όταν γυρνούσαμε σπίτι ένιωθα σαν να είχα ξαναγεννηθεί. Είχα βρει κάτι να μου αρέσει αληθινά. Έναν δρόμο – πώς να το πω;...»

[Top 10 Cirque du Soleil Shows](#)

02:40

Το όνειρο του Αντώνη

[Noir Désir - Le Vent Nous Portera https://www.youtube.com/watch?v=NrgcRvBJYBE](https://www.youtube.com/watch?v=NrgcRvBJYBE)

03:00

Η Χριστιάνα θυμάται μια μέρα που είχαν μαζευτεί στο σπίτι της για να φτιάξουν μπράουνις και... «πέσαμε πάνω σε μια συνταγή της Μπαρμπαρίγου με τρία είδη σοκολάτας».

[Μπράουνις τριπλής σοκολάτας \(συνταγή Αργυρώς Μπαρμπαρίγου\)](#)

03:30

Η Τατιάνα ακούει τους γονείς της να καυγαδίζουν και αναρωτιέται: «Τι κάνω τώρα, λοιπόν; Συνεχίζω να κουκουλώνομαι ως επάνω, να κρατάω τον αρκούδο αγκαλιά, να βάζω στο τέρμα τη μουσική, να τρώω τα νύχια με μανία και να κατουράω όλη τη νύχτα σταγόνα σταγόνα ή σηκώνομαι και μιλάω;...». Να τι περίπου ακούει στα ακουστικά της:

[Taylor Swift - You Belong With Me](#)

[Grimes - Genesis](#)

05:10

Ο Σάκης αναρωτιέται ξαναμμένος: «Μέχρι τότε μπορεί να μου πει κανείς τι να κάνω με την Κέλλυ που τρελαίνομαι;... Είναι και το πάρτι αύριο... Μήπως να της την πέσω στο πάρτι; Μήπως να της πω να πάμε στα μπουζούκια για να μην ακούμε τα αδελφίστικα που θα παίζουν; Μπορώ να ζητήσω από τον Θωμά να μου κάνει κονέ με τον πορτιέρη της Πάολας. Αποκλείεται να μην της αρέσει η Πάολα. Σ' όλες αρέσει».

[Πάολα - Αυτά Μου Είπε Ο Θεός](#)

06:00

Η Κέλλυ ονειρεύεται: «Είμαι τραγουδίστρια, λοιπόν. Πασίγνωστη. Όχι μόνο στην Ελλάδα, βέβαια – σ' όλο τον κόσμο. Αριάννα Γκράντε, ας πούμε. Θα έχω και δική μου μπάντα και θα ταξιδεύω παντού».

[Ariana Grande - Problem ft. Iggy Azalea](#)

«[Η Κέλλυ] Βγαίνει από το μπάνιο και αφήνει και το δεύτερο μωρό στο πάρκο. Έπειτα πάει στην κουζίνα και παίρνει ένα ice tea από το ψυγείο σιγοτραγουδώντας το "Ραντεβού στη παραλία". Στο ρεφρέν μιμείται το χορευτικό που έχει δει δεκάδες φορές στο YouTube. Τα αδέρφια της κοιτάνε εκστασιασμένα».

[Ελένη Φουρέϊρα - Ραντεβού στη παραλία](#)

06:30

Η Τατιάνα μιλάει για την απρόσμενη βόλτα της στην Πατησίων με τον Αρτίν: «Ήταν ωραία που περπατούσαμε στην άδεια Πατησίων. Σαν να περπατούσαμε σε παραλία. Αν έκλεινα τα μάτια, ήμουν σίγουρη ότι θα άκουγα ως και το κύμα στην ακροθαλασσιά. Καλά, με είχε πειράξει και το ξενύχτι, βέβαια... Στον δρόμο κυκλοφορούσαν μόνο τρόλεϊ, κανένα λεωφορείο, περιπολικά, αρκετά ταξί και ελάχιστα γιώτα χι. Ησυχία».

[Οδός Πατησίων](#)

08:00

Ο Αντώνης δεν έχει καμιά όρεξη για σχολείο: «Το τελευταίο πράγμα που έχω όρεξη σήμερα, είναι να περάσω τη μέρα μου καθισμένος σ' ένα θρανίο. Άσε που πρώτη ώρα έχουμε Μακαρινό και ποιος αντέχει τα εκδικητικά τροχάδην και τις πονηρές διατάσεις του, όταν εγώ θέλω να καταπιώ τα χιλιόμετρα με το κουτάλι, να νιώσω τον ιδρώτα να κυλάει από τη ραχοκοκαλιά μου, τις γάμπες μου να πονάνε και τις πατούσες μου να καίνε. Κι όταν φτάσω στο Άλσος της Νέας Φιλαδέλφειας, ν' αράξω στην πισινούλα, που έχει και δροσιά, κι αν πέσω σε κανένα ξέμπαρκο σκεϊτά, να κάτσω να τον χαζέψω [...]».

[Skate spots](#)

09:00

Η Ραφαηλία αναρωτιέται για την Ελεονόρα και σκέφτεται τι της είχε κάνει παλιότερα: «Και πάνω απ' όλα, δεν θα ξεχάσω ΠΟΤΕ τη Δευτέρα εκείνη στην Δ' Δημοτικού που εμφανίστηκα με τα γυαλιά κι εσύ -που με είδες πρώτη κι υποτίθεται ότι ήσουν πολύ καλή μου φίλη- φώναξες δυνατά, για να σε ακούσουν όλοι: «Παιδιά, η Ραφαηλία ντύθηκε Μαρία η άσχημη!». Κι όλοι σκάσανε στα γέλια».

[Μαρία η άσχημη \(2007-2008\)](#)

11:00

Ο Χρήστος θα ήθελε να είναι αόρατος στον διάδρομο του σχολείου: «Χαμαιλέοντας, αδελφέ! Αυτό είναι ζώο! Ανεβαίνει στο δέντρο – γίνεται δεντρί. Κατεβαίνει στο βότσαλο – βοτσαλί. Περπατάει στο χορτάρι – χορταρί... Κανείς δεν το παίρνει χαμπάρι!»

11:10

Η Αντεσίνια αναλογίζεται τη σχέση της με τον φευγάτο στην Αυστραλία πατέρα της: «Φέτος μου έστειλε και δώρο. Μια τσάντα με την Ντόρα την εξερευνήτρια... Η Ντόρα ήταν η αγαπημένη μου την εποχή που μας άφησε. Μάλλον θα πιστεύει ότι δεν έχω μεγαλώσει από τότε. Παίζει παράξενα παιχνίδια μερικές φορές το μυαλό του ανθρώπου - δεν τον κακολογώ».

[Ντόρα η Μικρή Εξερευνήτρια](#)

14:00

Η Σμαράγδα θυμάται τότε που έβρισκε στίχους γραμμένους στο θρανίο της: «Τη Δευτέρα είχε γράψει Δημουλά: "Όλο εσύ, εσύ, εσύ,/ σαν όλα τ' άλλα να 'ναι αμελητέα/ και μόνο εσύ, εσύ, εσύ". Υπήρχε σοβαρότερη διακήρυξη αγάπης απ' αυτήν; Υπήρχαν πιο γλυκά λόγια; Μεγαλύτερος έρωτας;... Οι άλλοι άρχισαν την καζούρα. Εγώ πετούσα. Ήμουν ευτυχισμένη!»

[Κική Δημουλά - «Όλο εσύ, εσύ, εσύ»](#)

14:10

Ο Χρήστος τσεκάρει την Ελεονόρα που κοιτάει το βανδαλισμένο αυτοκίνητο του Μακαρινού: «Δίπλα μου η Ελεονόρα μόνη, σε ύφος Λάνα ντελ Ρέι όταν τραγουδάει το "Summertime sadness". Την κοίταξα καλά καλά και κατέληξα ότι μας κάνει πλάκα. Νομίζω ότι αυτή το έκανε. Αν θυμηθώ κιόλας ότι έλειπε στο προτελευταίο διάλειμμα κι αν προσθέσω και τα υπολείμματα ασημί χρώματος στον δείκτη του δεξιού χεριού της [...]»

[Lana Del Rey - Summertime Sadness](#)

14:40

Η Αντεσίνια, μόνη στο σπίτι, διαπιστώνει: «Σήμερα έχει τζόλοφ, που σημαίνει είχε κέφια όταν έφυγε. Κάθε φορά που μαγειρεύει κάτι από τη Νιγηρία έχει κέφια!».

[Ρύζι τζόλοφ \(συνταγή\)](#)

15:15

Η Ελεονόρα, σοκαρισμένη, διαπιστώνει ότι το αγαπημένο της «By the time I get to Phoenix» είναι και αγαπημένο της μητέρα της: «Κείβ κάποιες δεκαετίες πριν, κομματάρα αποχωρισμού, απ' αυτά που ακούω κάθε φορά που έχω τις καταμαύρες μου, από τα λατρεμένα μου ΚΑΙ (όπως έμαθα πριν λίγο) το τραγούδι που έπαιζε στο μυαλό της μάνας μου είκοσι χρόνια πριν, όταν [...]»

[Nick Cave and The Bad Seeds - By the Time I Get to Phoenix](#)

15:30

Ο Φώτης περπατάει στην Πατησίων και νιώθει... «Άδειος... Άδεια φιάλη αίμα, τσαλακωμένη και πεταμένη σε μια βρώμικη γωνία μετά τη μετάγγισή του στον ασθενή».

[RIDE OR DIE by THE ICARUS LINE from ALL THINGS UNDER HEAVEN](#)

15:45

Ο Αρτίν επιλέγει αφίσα για το δωμάτιό του: «Νικ Γουαλέντα - ο θεός περνάει τον Νιαγάρα. Φοβερή αφίσα. Ήμουν μεταξύ αυτής και μιας άλλης, στο νυχτερινό Σικάγο, που τον δείχνει ανάμεσα στους γυάλινους ουρανοξύστες, να αιωρείται σαν άγγελος. Προτίμησα όμως να πάρω αυτήν που τον έχει από ψηλά, γιατί φαίνεται τι αντιμετωπίζει: τον Νιαγάρα!»

[Nik Wallenda's Tightrope Walk Over Niagara Falls - Niagara's most daring stunts](#)

[Nik Wallenda's Back-to-Back Tightrope Walks Across Chicago Skyscrapers Are Scarily Exciting!](#)

16:00

Η Ιωάννα σκέφτεται με αφορμή το φιλί στον Αντώνη: «Η "Ωραία Κοιμωμένη" λοιπόν είναι ένα παραμύθι στο οποίο νικάει ο κακός, δηλαδή ο πρίγκιπας που, σαν γνήσιο αρσενικό, το θεωρεί τρομερή μαγκιά να κουρέψει τη ζούγκλα, να αποκαλύψει το παλάτι, να μπει μέσα και να φιλήσει μια κοπέλα που μοιάζει πεθαμένη. Τι φιλάς, ρε φίλε; Ποιος σου είπε ότι θέλω να με ξυπνήσεις; [...]»

[Η Ωραία Κοιμωμένη-Παιδική Ταινία Στα Ελληνικά](#)

17:10

Ο Σάκης τα σπάει και μιλάει για τον αδελφό του: «Από την αποθήκη καμιά αντίδραση. Ακούγανε Πλανητάρχη. Ο

αγαπημένος του Θωμά. Όταν πεθάνει, με Πλανητάρχη θέλει να τον θάψουνε...»

[ΤΑΣΟΣ ΜΠΟΥΓΑΣ - ΚΟΥΜΠΑΡΑ ΝΑ ΜΕ ΣΥΜΠΑΘΑΣ](#)

18:55

Η Αντεσίνα χρειάζεται λίγη σοκολάτα για να ανέβει η διάθεσή της με όσα της συμβαίνουν αυτό το απόγευμα: «Λένε ότι όταν τρώμε σοκολάτα, ο εγκέφαλός μας εκκρίνει ενδορφίνες που βελτιώνουν τη διάθεση και την ψυχολογία μας. Αν είναι έτσι, τη χρειάζομαι τη δόση μου».

[Η Ψυχοβιολογία της Σοκολάτας!](#)

19:05

Η Χριστιάνα δοκιμάζει ένα σουφλέ σοκολάτας που μόλις έβγαλε από τον φούρνο: «Σουφλέ σοκολάτας: όλα τα λεφτά. Κόβεις ένα τριγωνάκι με την άκρη του μαχαιριού κι αμέσως ρέει από την καρδιά του σουφλέ, καυτή σοκολάτα. Παίρνεις με το κουτάλι μια σταλιά παγωτό καϊμάκι, το βουτάς μετά στη σοκολατένια λάβα, το φέρνεις στο στόμα σου και... Εμπειρία, λέμε!»

[Σουφλέ σοκολάτας \(συνταγή του Άκη Πετρετζίκη\)](#)

23:00

Ο Χρήστος παρακολουθεί όσα γίνονται στο πάρτι: «Πιο πίσω, στο κέντρο της τάρτσας που μεταμορφώθηκε για την περίπτωση σε πίστα, Αντώνης, Αρτίν, Αντεσίνα και κάποιοι άλλοι χορεύανε σαν παλαβοί το "Happy"».

[Pharrell Williams - Happy](#)

Ο Χρήστος αποφασίζει να συμμετάσχει στο πάρτι: «Μπήκα με τις μπάντες. Δεν ξέρω αν σ' το 'πα, αλλά είμαι χορευταράς. Δεν πιάνομαι, λέμε! Τρελαίνεσαι. Και πού να με δεις να κάνω το moonwalk... Ραντεβού στ' αστέρια!»

[Michael Jackson's Moonwalk](#)

«Whatever people say I am, that's what I'm not!» (ατάκα του οργισμένου ήρωα Άρθουρ Σίτον στο Σάββατο βράδυ, Κυριακή πρωί, μυθιστόρημα του Άλαν Σίλλιτσοου (1958) και στη συνέχεια ταινία του Κάρελ Ράιζ (1960), την οποία χρησιμοποίησαν το 2006 οι Arctic Monkeys ως τίτλο του πρώτου τους άλμπουμ)

[Saturday Night and Sunday Morning 1960 Karel Reisz – η ταινία](#)

[Arctic Monkeys - Fake Tales Of San Francisco](#)

Κριτικές

[...] Πολυεπίπεδο και πολυθεματικό το έργο θίγει την ενδοοικογενειακή βία, τη σεξουαλική παρενόχληση, τον σχολικό εκφοβισμό, τις συμμορίες εφήβων στις υποβαθμισμένες αστικές περιοχές, τα προβλήματα των μεταναστών της δεύτερης γενιάς, τη σχολική διαρροή, ενώ η φτώχεια, που αντιπαραβάλλεται ποικιλότροπα στην υπαρκτή ή πλαστή ευμάρεια των καιρών, ωθεί ταυτόχρονα σε παραβατικές πράξεις αλλά και στη διεκδίκηση, ίσως, ενός «άπιαστου» ονείρου. Διαβάζοντας κανείς τις διαδοχικές αφηγήσεις, συναντώντας τις συναισθηματικές κορυφώσεις των ηρώων, όπως στην περίπτωση της Τατιάνας που αναρωτιέται: «Ποιος με υπολογίζει εμένα;», είναι αδύνατον να αποφύγει τη διατύπωση του εαυτού του μέσα στο κείμενο είτε ως έφηβος είτε ως ενήλικας. [...]

Στο έργο αυτό σχεδόν όλοι οι έφηβοι παλεύουν με την ατολμία τους, για το χαστούκι που δεν έδωσαν, για το σ' αγαπώ που δεν τόλμησαν ή τόλμησαν, για να αναμετρηθούν με τις δυνάμεις τους, να υπερβούν τον εαυτό τους, να υψωθούν στα μάτια των δικών τους άλλων. Στο τέλος θα βρεθούν άλλος περισσότερο άλλος λιγότερο ένα βήμα πιο μπροστά στην κατάκτηση της αυτογνωσίας τους, έχοντας εξωτερικεύσει τα συναισθήματά τους και συμφιλιωθεί με πτυχές του εαυτού τους, έχοντας ενισχύσει την αυτοεικόνα τους.

[...] Η πολυπρισματική αφήγηση αξιοποιώντας διακευμενικές μορφές (της γλώσσας, των μουσικών ακουσμάτων των εφήβων) ουσιαστικά συνθέτει έναν υπέροχο κόσμο, αυτόν που αποκαλύπτεται ενδοκειμενικά και συνδιαλέγεται με τον κόσμο του αναγνώστη. Ένας κόσμος που παρά τις αδικίες, τις υπερβολές και τις ανισότητες του, παρά τις αντιθέσεις του και τη συνεχή πάλη με τον κόσμο των μεγάλων, κρύβει το όνειρο, την ελπίδα, την ανάγκη των φίλων, την αγκαλιά και το μοίρασμα, την αίσθηση ότι οι φίλοι είναι ό,τι πολυτιμότερο έχουμε, ειδικά αυτοί που αποκτήσαμε στα μαθητικά μας χρόνια, επειδή με αυτούς μοιραστήκαμε το πέρασμα στην εφηβεία, τα πρώτα μας ερωτικά σκιρτήματα, τα όνειρά μας, τους φόβους και τις στενοχώριες μας, τις κρυφές μας επιθυμίες. Οι φίλοι μας έγιναν σύμμαχοι στους αντίμαχους ενήλικες που μας προσγείωναν σε μια μίζερη πραγματικότητα χωρίς παράθυρα στο μέλλον πιο ψηλά στη σκάλα. Γιατί, όπως λέει και ο Αντώνης: «τα ματς δεν τα κερδίζουν οι παίκτες αλλά οι ομάδες».

Για αυτούς τους υπέροχους εφήβους και μόνο αξίζει να διαβαστεί αυτό το βιβλίο.

— Σίσσυ Τσιφλίδου, bookpress.gr

Σχετικά Βιβλία

[Φίλιππος Μανδηλαράς, Ζωή σαν ασανσέρ \(Τριλογία του Δρόμου\), Εκδόσεις Πατάκη](#)

[Φίλιππος Μανδηλαράς, Ύαινες \(Τριλογία του Δρόμου\), Εκδόσεις Πατάκη](#)

[Φίλιππος Μανδηλαράς, Κάπου ν' ανήκεις \(Τριλογία του Δρόμου\), Εκδόσεις Πατάκη](#)

[Ελένη Κατσαμά, Κοσμοδρόμιο, Εκδόσεις Πατάκη](#)

[Αργυρώ Πιπίνη, Η Αλίκη στην πόλη, Εκδόσεις Πατάκη](#)

Σχετικά άρθρα

[Φίλιππος Μανδηλαράς, Οι πρωτόγονοι μια νέας συνειδητότητας - Μια ματιά στην ελληνική νεολαία τον καιρό της κρίσης](#)

[Ελένη Σβορώνου, Υπέροχος κόσμος: ειρωνικό ή αληθινό;, «oanagnostis.gr», 20/9/2016](#)

[Σίσσυ Τσιφλίδου, Ανταποκρίσεις από τον πλανήτη εφηβεία, «bookpress.gr», 23/8/2016](#)